ideo conuenit vt in corporibꝰ celeſtibꝰ etiam renouatis maior erit lux. ⁊ hoc tenet̃. ſi q̃s inſtaret ꝯ hoc ſic lux corporꝫ celeſtium ampliꝰ ad vſum hominis nõ eſt. Iux̃ illud Eſa. lx. Non erit tibi ampliꝰ ſol ad lucendum ꝑ diem videt̃ ergo ꝙ non augmẽtabit̃ lux corporꝫ celeſtiuꝫ. Ad hoc dicit̃ ꝙuis corpa celeſtia poſt iudiciuꝫ nõ ſunt in vſu neceſſitatis erũt tñ in vſu leticie ⁊ delectationis. Quarto ⁊ vltimo querit̃ q̃d fiet poſt diem iudicij animalibꝰ brutis vegetabilibꝰ ⁊ plantis. Rñdet̃ ꝙ animalia bruta vegetabilia deſinũt ſcḋm ſe ſtatui corruptionis tradunt̃. ideo poſt iudicium futurum non manebunt quia ſtatui incorruptionis qui tunc erit non conueniunt. ſi quis obijceret. videt̃ ꝙ nõ deſtruent̃. quia ſunt de ꝑfectione vniuerſi. ergo ſine eis vniuerſum eſſet imꝑfectum. Ad hoc dicit̃ ꝙ animalia bruta ⁊ vegetabilia non ſunt de ꝑfectione vniuerſi ſimpliciter ſcḋm ſubſtantiam ſ; ſcḋm ſtatum pñtem.

¶ Dominica tercia Aduentus. ſermo.

NOlite ante tempus iudicare quoadusqꝫ adueniat dñs. j. ad Chorin. iiij. Amb. in expoſitione dicit. Aluear eſt ꝓprius locus apiaſtri in quo fuerint apes eum diligunt ⁊ ei tantam reuerentiaꝫ exhibent. vt vlle de ſuis domibus exire audeant ipſo viſo totus animat̃ exercitus. ipſo
F qꝫ deperdito triſtat̃. ⁊ ad alium diuolut̃. Spũaliter dicendo licet aliqui hanc dominicam terciaꝫ attribuant aduẽtui xp̄i in mortem cuiuſlibet hominis. quia tñ aduentus eiꝰ in mentẽ p̄cedit. ꝓus vtiqꝫ in mentẽ venit q̃ꝫ in mortem. idcirco ꝓus de aduentu xp̄i in mentẽ aliqua breuit̃ ptractabo. Per aluear eñ anima hominis boni ⁊ fidelis. etiaꝫ ꝑ apiaſtrum xp̄c deſignat̃. Et ſicut aluear eſt ꝓprius locus apiaſtri. ſic anima deuoti hominis ꝓprius locus xp̄i. Sicut teſtat̃ be. Aug. li. ſoliloq̃. ca. xxxj. dicens. Ecce domine deus meus omnipotẽs inueni locũ vbi habitas. q2 ĩ anima quã creaſti ad imaginem ⁊ ſimilitudinem tuam que te ſolum querit ⁊ deſiderat. Ego erraui ſicut q̃ perijt querens exterius te q̃ es interius. laboraui multum. querẽs extra me ⁊ tu habitas in me. ſic tñ te deſidero ꝙ circũiui ⁊ ꝑambulaui vicos ⁊ plateas ciuitatis huiꝰ mundi querens te ⁊ nõ inueni. q2 male querebã foris quod erat intus. Hec Augu. ⁊ ſicut apiaſter dum eſt in alueari ab apibꝰ diligitur ſic xp̄c q̃ eſt ex vera dilectione in anima habitat ab hominibꝰ amat̃. Quia dicit Hugo ĩ ſolilo. de arra anime. Quid tibi ꝑ dilectõꝫ datum eſt. q. d. ꝙ xp̄c ꝑ ſuaꝫ grãꝫ dedit ſe tibi animaꝫ tuam inhabitans. nec melius nec decentius q̃ꝫ ꝑ dilectionem rependi põt. ideo dicat q̃libet deuota anima cum Dauid pſ. xvij. Diligam te domine fortitudo mea ⁊c̃. Item ſicut apes apiaſtro magnam reuerentiam exhibent ita ꝙ nõ audent de domibus ſuis exire. ſic etiam exiſtente xp̄o in anima hoĩs velut in ſuo alueari dꝫ ei magnam reuerentiaꝫ exhibere vt mereat̃ eum apud ſe tenere. q2 dicit be. Aug. Felix anima que vitãm ſuaꝫ ſtuduerit ita gubernare vt xp̄m hoſpitem ⁊ habitatorem mereat̃ accipe. Econtra felix illa conſcientia tota lacrimarꝫ lugenda que ſe ita malis opibꝰ cruentauit vt in ea xp̄c non requieſceret. Item ſic apes viſo apiaſtro animãt̃ ⁊ letant̃ ipſoqꝫ deperdito ad alium diuolãt. ſic anime deuote in pñtia xp̄i animant̃ ⁊ letant̃. Sicut de hoc dicit Remigiꝰ ſup Math. O q̃ꝫ ineſtimabile gaudium in ſe ꝯcipit cor humanum ꝑ xp̄i intra ſe dulciſſimum. feliciſſimũqꝫ aduentum. ſ; ſi xp̄m ꝑdiderit ꝑ pctm̃ diuertit̃ ad dyabolũ. ⁊ ſic non hꝫ in q̃ delectet̃ iux̃ illud Boe. li. de trini. Cõſtat q2 anima peccati obnoxia in nullo eorꝫ que dei ſunt aut q̃ ad beataꝫ vitam ꝑtinent poterit delectari. Attamẽ ne ipſa deſperet de ipſius readuentu ꝓmittit Aplus eius aduentũ ⁊ ꝯſolat̃ animam dicens. Nolite ante tempus iudicare. q. d. nolite iudicare temerarie dicentes ꝙ xp̄c in animaꝫ non reueniet quoadusqꝫ ex ſua benignitate veniet dñs. ſi eñ animam interdum exigentibꝰ culpis dimittet tñ per pñiam his purgatis ad eam iterato ſe diuertit. In quibꝰ verbis nos ad duo hortat̃. Primo ⁊ principaliter.

Ad iudicij temerarij vitationem. ¶ Nolite iudicare.
Ad xp̄i aduentus expectatõeꝫ. ibi quouſqꝫ adueniat.

Primo igit̃ hortat̃ nos ad iudicij temerarij vitatõem. ibi. Nolite ante tempus iudicare. Vbi nota ſol materialis ꝑ ſuaꝫ abſentiaꝫ circa nos facit tenebras atꝫ noctem in quibꝰ non poſſumꝰ ꝑfecte de coloribꝰ iudicare non eñ tunc eſt aptum tempus inter nigrum ⁊ albuꝫ diſcernendum. quod eñ eſt albũ poſſet iudicari nigrũ ⁊ econtra. ideo ortus ſolis ad hoc faciendum eſt ſalubriter expectandus. Spũaliter ꝑ ſolem intellige xp̄m qui dicit̃ ſol iuſticie. In cuiꝰ abſentia nihil aliud eſt in anima noſtra niſi nox peccati ⁊ tenebra ignorãtie. ſicut eñ lampas illuminat eccleſiam. ſic xp̄c intellectum nr̃m ⁊ animaꝫ. Ideo dicit Hugo de clauſtro anime. Xp̄c hꝫ ſe ſicut lampas in medio eccleſie. i. anime ad illuminandum. idcirco abſqꝫ xp̄o nõ poſſumus apte inter pctm̃ ⁊ pctm̃ iudicare. iux̃ illud Ioh. xv. Sine me nihil poteſtis facere. ideo in hoc tp̄e de q̃nqꝫ principalit̃ nõ eſt iudicandũ. ſ. de dubijs exceſſibꝰ pctõꝝ.
De ꝓſperis ſucceſſibꝰ damnandoꝝ.
De vicijs impunitis reproboꝝ.
De aduerſis euentibꝰ ſaluandoꝝ.
De occultis intentionibꝰ ſinguloꝝ.

Primo igit̃ dico ꝙ nõ eſt iudicandum de dubijs exceſ- G
ſibꝰ pctõꝝ. q2 dicit canon de dubijs benigna interpretatio eſt facienda. xxxiij. di. c. Habuiſſe. Et Ioh. Criſ. ex de regu. iur̃. Nolite iudicare hoc inq̃t loco nihil aliud nobis inhiberi eſtimo niſi vt ea facta que dubium eſt q̃ animo fiant in peioreꝫ ꝑtem interpretent̃. ſ; ſunt heu nõnulli omnia facta hoĩm ad peiorem ꝑtem interpretantes dantes intelligere ꝙ tale iudicium temerarium ex corruptõe ſuoꝝ cordium ꝓcedit q2 iudicant alium ſcḋm q̃d ſentiũt in ſeipſis. Et ponit exemplum Anſ. li. ſilitudi. ix. c. xxxvij. Metallum inq̃t qñ fundit̃ q̃lem in modulo repit talem formam ſibi aſſumit. ſic q̃ formam ſui cordis hñt difformatam. q̃cq̃d inciderit totum inuenitur deformatum ⁊ corruptum. ſic etiaꝫ in vaſe corrupto totum quod infundit̃ corruptuꝫ inuenit̃. Et addit. ꝙ tales ſimiles ſunt infirmis quibꝰ cibꝰ q̃nqꝫ ſapidus ⁊ bonus videt̃ amarus. ⁊ hoc nõ eſt ex vicio cibi ſ; ex corruptione palati. ſic ⁊ iudicium malum nõ ex vicio ꝓximi ſ; ex corruptione iudicantis ꝓcedit. Et ponit alias ſimilitudines. Baculus inq̃t in aqua poſitꝰ videt̃ ꝯfractꝰ in reflectõne vmbre ⁊ turres ⁊ montes iuxta aquas vident̃ tranſuerſi. Eodem mõ cordi tranſuerſo ⁊ viciato omnia vident̃ tranſuerſa ⁊ viciata. ſemꝑ eñ credit latro ꝙ omnes ſint ſibi ſimiles. Iux̃ illud Criſ. Omnis homo ſcḋm ſe alterꝫ iudicat q̃d tñ non eſt faciendũ. quia dicit be. Amb. Sup beati imaculati. ⁊ hꝫ. iij. q. vij. Iudicet ille de alteriꝰ errore q̃ non hꝫ in ſe quod ꝯdemnet. i. quod dignum ſit ꝯdemnatõne ſcḋm Glo. Et ſubdit. Iudicet ille q̃ agit eadem q̃ putauerit in alio puniẽda cum de alio iudicat in ſe ſñiam ferat. Ex q̃ patꝫ ꝙ mali nõ dñt de pctis alioꝝ iudicare. ſ; deberẽt facere exemplo ſenis. de q̃ legit̃ ĩ vitaſpa. li. iiij. c. xxv. ¶ Quidã frat̃ Exemplũ
in Sathij inuentus eſt culpabilis. ⁊ miſerũt alij ad abbatem vt veniret qui ſurgens venit. tollenſqꝫ ſportaꝫ vetuſtam impleuit illam arena. ⁊ portauit ſecum illi occurrerũt ei dicentes. q̃d eſt hoc pr̄. dicit. pctã mea q̃ poſt me currũt. ⁊ nõ video. ⁊ veni hodie aliena iudicare pctã. Illi aũt hoc audiẽtes nihil locuti ſunt fratri. ſ; ignoſcebãt ei ſic. ⁊ ſi nos pctã nr̃a attẽderimꝰ aliena nũq̃ iudicaremꝰ. Et dico notãt̃ ꝙ ĩ dubijs exceſſibꝰ nõ eſt iudi-

candū. q̄ꝛ dicit Haymo ꝙ de certis ⁊ de aptis rebus q̄ pn̄t cognoſci quō fiant licitum eſt iudicare. ṽbi gr̄a. ſicut eſt homicidium adulterium ⁊ publica fornicatio ſimilit̄. Cris. de regulis iuris vbi ſ. dic̄ de manifeſtis q̄ non pn̄t bono animo fieri vt ſtuprum. blaſphemie. furta. ebrietas. ⁊ ſimilia pmittant̄ nobis iudicari. Sꝫ d. a. videt̄ ꝙ de talibꝫ pc̄tis nō ſit iudicādum. q̄ꝛ in vitaſpa. li. iiij. c. xxxviij. Dixit q̄dam ſenex nō iudices de fornicatoribꝫ ſi caſtꝰ es. q̄ꝛ ſil'r lege p̄uaricar̄. etenī q̄ dixit nō fornuceris. dixit etiam nō iudices. Vbi nota be. Augꝰ. ſup Math. vij. ponit tres ꝯſideratōes. Et be. Grego. ſupaddit duas q̄s q̄libet dꝫ hr̄e q̄ aliū vult iudicare. Primo dꝫ videre ſi eſt ei ſimilis in culpa hac vel maiori ſi ſic tūc non dꝫ iudicare. ſꝫ ambo dn̄t ſup ſe gemere. ſi nō eſt ei ſimilis dꝫ ire ad ſecūdam ꝯſideratōez. ⁊ videre ſi aliq̄n fuit ſimilis. ⁊ iō ſicut tūc volebat ſibi miſcḋiam inhiberi. ſic ⁊ dꝫ alteri exhibere. ſi ṽo nō ē ei ſimilis nec aliq̄n fuit tūc dꝫ ire ad terciam ꝯſideratōz ⁊ cogitare ꝙ adhuc pōt eſſe ſimilis. ⁊ iō rōne talis dubij nō dꝫ ſupbire ſꝫ delinq̄ntibꝫ ꝯdeſcēdere. Iux̄ illud. j. ad Cho. x. Qui ſtat videat ne cadat. ſi aūt nō eſt ei ſimilis nec vnq̄ꝫ fiet. tunc dꝫ tranſire ad q̄rtam ꝯſideratiōez. ⁊ videre aliquos defectꝰ ſi iſte q̄ eſt rephenſibilis ſit in aliq̄ ꝯmēdabilis. ⁊ ſi hꝫ aliquos defectꝰ videre dꝫ an habeat etiam ꝑfectus. ⁊ tūc rōne eoꝝ q̄ magis hꝫ ſupportandus eſt in his q̄ minꝰ hꝫ. Si ṽo quis videt̄ eſſe malus. nec aliq̄d bonum hꝫ quo ſit tolerādus dꝫ tranſire ad quintam ꝯſideratōz vt q̄ꝛ iſte videt̄ alicui eſſe malus forte in ꝯſpectu dei ſit merito p̄ferendus. Et ponit exemplum Greg. in Stephano ⁊ Paulo. nam cum ſtephanꝰ ꝯſentiente ⁊ adiuuante paulo lapidaret̄ ſtephanꝰ oīno erat bonꝰ. Paulus aūt oīno videbat̄ eſſe malus. ⁊ tn̄ in cōſpectu dei erat paulus ſtephano p̄ferendus q̄re dic̄ b. Greg. xj. q. j. c. Sacerdotibꝫ. Nolite an̄ tempus iudicare quoaduſq̄ꝫ veniat dn̄s. nam multa ſunt q̄ homines de iudicio illiꝰ ignorāt. q̄ꝛ fortaſſis q̄ vos laudatis ille re-
H phendet. ⁊ que vos rephendit̄ ille laudabit. Secūdo non eſt iudicanduꝫ de ꝓſperis ſucceſſibꝫ damnādoꝝ. q̄ꝛ ꝓſperitas maloꝝ eſt iniq̄tat̄ initium ⁊ calamitatis indicium. Primo q̄dem eſt iniq̄tat̄ initium. iō aſſilat̄ buboni. Ysid. enī li. xij. d. ꝙ bubo ē auis onuſta plumiſ ſꝫ multa detenta pigricia ⁊ debilis ad volandum in ſepulcris die ac nocte morat̄. Sic pc̄tōꝛ abūdans diuitijſ eſt q̄ſi bubo onuſtus pennis piger valde ad exercitum bonoꝝ opm. debilis ad ꝯtemplatōis volatū. ⁊ manēs in mortuoꝝ ſepulcris. i. in fetore opm peſſimoꝝ ſeu carnalium pc̄tōꝝ. Primū patet. ij. Paral. xxxiij. de Manaſſe. de quo ſ. d. y. qui multa mala in ꝓſperitate fecit. Seduxit enī iudaꝫ ⁊ habitatores vt facerent mala ſup omnes gentes ⁊ ydola adorauit. vt. iiij. Reg. xxj. Dicit̄ ꝙ ſanguine ꝓphaꝝ repleuit hir'lm vſq̄ꝫ ad os. Secūdo patet de Salo. cui adeo ꝓſpe ſucceſſit ꝙ tpe ipſiꝰ argentum in tanta erat abūdantia in q̄ntū lapides. iij. Reg. x. q̄re dicit̄ de ipſo Eccī. xlvij. Collegiſti q̄ſi auricalcum auꝝ. ⁊ inclinaſti femora tua mulieribꝫ. ecce habitauit ī fetore carnalium deſiderioꝝ. Scḋo ꝓſpitas eſt calamitatis indicium. Nam bubo apud augures malum p̄tendere fert̄.. ⁊ loci ſolitudinem vbi hitat videt̄ nūciare. ſic ꝓſpitas eſt future damnatōis ⁊ deſolatōis p̄noſticatio. iux̄ illḋ Prouer. j. Proſpitas ſtultoꝝ pdet illos ⁊ d pe. di. iij. §. q̄ꝙ. dꝛ ꝓſpitas maloꝝ reſultat in caput eoꝝ. Jō dicit dn̄s Lu. vj. Ve vobis diuitibꝫ q̄ habetis ꝯſolatōꝫ viaꝫ in hoc mundo. ac ſi apte dicat ipſa via cōſolatio quaꝫ nunc in pn̄ti accipitis. ve vobis ſup venturum deſignat eṫne damnatō. ⁊ hoc ptꝫ in exemplo. Quadam vice be. Amb. romam pgens in q̄dam villa tuſcie apud quēdam virum locupletē hoſpitatꝰ cū req̄ſiſſet ſup ſtatu ſuo ait. Statꝰ meus dn̄e ſp felix extitit ⁊ glorioſus ecce diuitijs habundo infinitis famulos ꝙ plures habeo magnāq̄ꝫ caterua filioꝝ ⁊ nepotū poſſideo ⁊ omnia ſemp ad vota habui nec vnq̄ꝫ aliq̄d mihi quo triſtarer aduenit q̄d audiens Amb. obſtupuit vehement̄. ⁊ his q̄ ſecum erāt in comitatu dixit. Surgite ⁊ hinc q̄ntocitiꝰ fugiamꝰ. q̄ꝛ dn̄s non eſt in loco iſto. Feſtinate inq̄t filij feſtinate ne nos h' vltio dīna apphendat. ⁊ in pc̄tis eoꝝ nos inuoluat nec mora. cū fugerunt ⁊ aliq̄ntulum ꝓceſſiſſent ſubito terra ſe aperuit ⁊ hominem illū cum vniuerſis q̄ ad ipm ptinebant. ita abſorbuit vt nullū inde veſtigium remaneret. q̄d cernēs be. Amb. ait. ꝙ miſcḋiter dn̄s parcit cū aduerſa tribuit ⁊ ꝙ ſecure iraſcit̄ cū ſp ꝓſpera elargit̄. iō nō eſt iudicandum de ꝓſpis ſucceſſionibꝫ damnādoꝝ. ſunt tn̄ nōnulli q̄ de his nō ceſſant iudicare deū. q̄ſi ſit iniuſtꝰ. inculpando dicentes Job. xxj. Quare impij viuūt ſublimati ꝯfortati diuitijs. ſemē eoꝝ pmanet coraꝫ eis. ꝓpinq̄ꝝ turba ⁊ nepotum in ꝯſpectu eoꝝ. domꝰ eoꝝ pacate ſūt ⁊ ſecure. ⁊ non eſt dei ṽga ſup eos. bos eoꝝ ꝯcepit ⁊ nō abortiuit. vacca ꝯcepit ⁊ non eſt p̄uata fetu ſuo. egrediunt̄ q̄ſi greges puuli eoꝝ. ⁊ infantuli eoꝝ exultāt luſibꝫ tenent tympanū ⁊ cytharam ⁊ gaudēt ad ſonū organi ducūt in bonis dies ſuos. ecce ꝙ proſpe ſuccedit malis ꝓptea murmurāt aliq̄ ꝯ deum. ſꝫ nō aduertūt illud q̄d ſequit̄. ⁊ in puncto ad inferna deſcendūt. q. d. be. Job. Nolite mirari nec iudicare de ꝓſpero ꝓceſſu maloꝝ. q̄ꝛ hic ꝓ bonis ſi q̄ fecerūt recipiūt mercedem. vt in futuro hēant eṫnam penam. Iux̄ illud Greg. mali bona q̄ ꝓ hac vita faciunt h' remunerant̄ vt ad ſola poſteruꝫ tormenta ꝓtrahant̄. Tercio nō eſt iudicandum teme- I.
rarie de vicijs impunitis reproboꝝ. q̄ꝛ ſignum eſt odij dei. ſic enī pꝛ carnalis filiuꝫ quem diligit p̄ alijs a malis retrahit. ⁊ flagellis corrigit. Iux̄ illud Eccī. xxx. Qui diligit filium ſuū. Glo. amore diſcreto aſſiduat ei flagella ⁊ ṽbera. ſic etiaꝫ xp̄c pꝛ nr̄ rōne creatōis q̄s diligit hos ꝓ pc̄tis punit. iux̄ illud Apoc. iij. Ego inq̄t q̄s amo arguo ⁊ caſtigo. Et apl's ad Heb. xij. Quē enī diligit deꝰ caſtigat. ſ. a malis rephendo. flagellat enī oēm filiū quē recipit. Et infra. q̄s enī eſt filiꝰ quem non corripit. q. d. nullus. loq̄ndo de filio vero ⁊ dilecto. ecōtra vꝛ eſſe odium ⁊ ira pr̄is ſi videt filiū in pc̄tis viuere. nec eum vult corrigere. Sic eſt ſignū magne ire dei cū homines peccare ꝯſpicit. ⁊ eos impunitos pmittit. ſic̄ teſtat̄ b. Aug. dicēs. Sūma dei ira eſt cū h' pcīt. ad hoc enī pcīt h' vt ī eṫnū puniat. Vn̄ orat dicēs. h' vre h' ſeca vt in futuro pcas. Jō dic̄ be. Greg. Peccātes tūc q̄uſq̄ꝫ ꝯſideremus ampliꝰ miſeriores q̄n eos ꝯſpicimꝰ in culpa ſua ſine flagello derelictos. Cui ꝯſonat Boe. li. iiij. d ꝯſo. ꝓſa. iiij. multo infeliciores ſunt improbi impunitate donati ꝙ iuſta vltōe puniti ⁊c̄. Quarto nō eſt iudicādum de di- K.
uerſis euentibꝫ ſaluādoꝝ. ꝙ enī bonis aduerſa adueniunt ſignū eſt charitat̄ ⁊ ſaluatō. iō in horolo. Sap. li. j. ca. xiij. Querit amādus a vera ſapīa. q̄re inq̄t amicos potiꝰ aduerſis ꝙ ꝓſpis ſoles exercere. rn̄det cū ꝓni ſint ſenſus hoīs ad malum ab adoleſcentia ſua. ſapiēda eſt via electoꝝ ſpinis tribulationū ne noxia delectatio materiam p̄beat delinq̄ndi. ſ dum electus nimis ꝯtinuis tribulatōibꝫ p̄mit̄. ad ſupna etiam inuitꝰ cogit̄. Nec ille. Jō dn̄s intdum p̄mit fame. intduꝫ infirmitate. aut alia aduerſitate. ꝓpt hoc nullus dꝫ xp̄m inde blaſphemare aut iniuſtū eſtimare. aut temerarie iudicare. Refert enī Tho. brabātinꝰ in li. apū. c. xxix. Anno dn̄i M. cxc. Cum fames valida totū vere mūduꝫ occupaſſet. ⁊ multos hoīes occidiſſet. heremita q̄daꝫ ſctūs in beluacēſi dioceſi humano generi in mult̄ lacrimis ꝯpaſſus. dn̄m freq̄ntiꝰ arguebat cur ppl'm ſuū tanta aduerſiōe ꝯtēneret. ⁊ tā irremediabilit̄ flagellaret. h' vir vna nocte cū miro cordis eſtu ante ꝯſpectū iuſti iudicis iteraret. apparuit ei vir etate grādeuꝰ dicēs. Surge ⁊ miſſaꝫ inchoa. ſalus ppl'i ego ſum. cui ille. dies nō eſt. celebrare nō lꝫ. Et ille. optꝫ ei ne deſeras ille tremefactꝰ ⁊ reniti nō audens ſurrexit. ⁊ ſe pparans miſſam inchoauit. vir aūt

cum offertorium diceret. acceſſit grandeuus ille. ⁊ vas
plenum ariſtis ꝓpe Ebern. obtulit dicēs. Reporta li-
brum ad aliud cornu altaris. ⁊ de ſancta cruce. nos aūt
miſſam inchoabis. Quod vir heremita fecit. poſtq̄ ꝟo
euangeliū ꝯpleuit dicto offertorio ille vas plenū faſci-
culis diſcoloratꝭ crucis ſignū hn̄tibꝫ obtulit dicēs. Re
gira. iij. librū in aliud altaris cornu. ⁊ miſſaꝫ inchoabis
ꝓ defunctꝭ qꝺ vir ille vſq̄ʒ poſt euāgelium ſic an̄ ꝑfecit
Ille caluariam capitis in vaſe obtulit cruentatam. in q̄
heremita horruit mirabilr̄. ⁊ in hoc ſi a deo eſſet ꝯſilio
plurimū dubitauit. cuiꝰ cogitatōibꝫ grādeuꝰ ille rn̄dit.
Petrus apl's ſum miſſus ad te q̄ oportuit fieri tp̄ibꝫ fu
turis vt oſ̄daꝫ tibi. qꝛ mortali humano generi ꝯpaſſus
es. ⁊ exaudiuit te deꝰ. Et in ſignum iſtiꝰ obtuli tibi vas
ariſtis plenum videbis ꝙ anq̄ auguſtꝰ finiet̄ ꝙ menſu-
ra. ꝑ. xx. denarijs hr̄ qꝺ modo. xx. ſolidis venūdat̄. q. d.
Deus q̄ ppl'm ſuum fame affligi ꝑmiſit. dubitas tu ne
ꝯſolari poſſit. Secūda oblatio quam feci tibi de diuer-
ſis faſciculis diſcoloratis ſignum crucꝭ hn̄tibꝫ ꝑegrina-
tiōes diuerſas ſignificat. q. d. homines poſt tribulatō-
nes famis varias fiunt plus in ſeruitio dei feruentiores
ad diuerſas ꝑegrinādo eccl'ias. Tercia oblatio quaꝫ de
caluaria capitis obtuli tempus in fine dieꝝ iſtoꝝ ſigni-
ficat in q̄ tanta ſtrages humanoꝝ corpoꝝ erit q̄nta nū
q̄ viſa fuerit a tp̄e ex q̄ xp̄iani noīs gentes eſſe ceperūt
L · His dictis ille diſparuit. Quinto nō eſt iudicandum de
occultꝭ intentōibꝫ ſinguloꝝ. nō eñ debemꝰ iudicare de
occultis intentōibꝫ hoīm. qꝛ ſcire corda eoꝝ ſoliꝰ dei eſt
Iux̄ illud. j. Reg. xvj. Homo videt ea q̄ patent. deus
aūt intuet̄ cor. Ubi nota intentio hoīs aſſimilat̄ radici
arboris vt dicit Anſ. li. iij. c. xxxj. Primo ſic radix eſt to
tiꝰ herbe vel arboris ꝑncipiuꝫ. ſic etiaꝫ intētio eſt totiꝰ
ꝟbi vel opis initiuꝫ. qꝛ dr̄. xlj. diſt. Cuiq̄ʒ intentio operi
nomen imponit. Scd̄o radix ſic expetit latibulū. ſic in-
tentio req̄rit occultuꝫ. ſicut eñ radix q̄diu ſub terra la
titat nutrit̄ ⁊ ꝓficit. ſi aūt euulſa fuerit morit̄ ⁊ areſcit.
ita intentio ſi in corde latuerit opus bonū nutrit ⁊ cre-
ſcit. ſi aūt poſt temptatōem euulſa fuerit ab humilitate
extinguit̄ ⁊ deficit. Iꝺ dic̄ Greg. in omel'. Sic opus fiat
in publico vt ſꝑ intentio maneat in occulto. Tercio qꝛ
ſic radix eſt cā malicie ⁊ bonitatis arboris. ſic intentio ē
cā opis. vt. ſ. ꝙ ſit bonum vel malum. ſicut eñ bonitas
⁊ malicia radicis ad ramos aſcendit. ⁊ ſepe apparet in
flore ⁊ fructu q̄lis eſt q̄litas in radice. qꝛ non pōt alium
humorem ramis infundere quaꝫ illum quem hꝫ in ſe.
ſic etiā bonitas ⁊ malicia opis ex intentōne ꝓcedit. naꝫ
vnus ⁊ idem actꝰ relatus ad diuerſas intentiōes ſortit̄
ꝟtutem. ⁊ pctm̄ qꝺ ꝓbat̄ Gen̄. iiij. Cayn occidit abel ⁊
peccauit. qꝛ ex inuidia fecit. Dauid occidit golyaꝫ gigā
tem. j. Reg. xvij. Et meruit. qꝛ ex iuſticia ꝓceſſit vt po
pulum defenderet. Ita etiam legit̄ Exo. ix. ꝙ Pharao
dixit ad Moyſen. Peccaui etiam ego ⁊ pplus meus. ⁊
Math. xxvij. dixit Iudas. Peccaui tradens ſanguinē
iuſtum. nec tn̄ pn̄iam meruerūt. qꝛ cogitatōes eoꝝ de-
ꝑuate extiterūt. ſꝫ Dauid dixit. peccaui. cum argueret̄
a nathan ꝓp̄ha ⁊ veniam meruit cum audiuit. Trāſtu
lit dn̄s pctm̄ ſuum. j. Reg. xij. qꝛ ex bona intentōe ⁊ re
cta ꝓceſſit. Iꝺ dicit dn̄s Lu. xj. Lucerna corpis tui eſt
oculus tuus. i. intentio tua. ſi oculus tuꝰ. i. intentō tua
fuerit ſimplex totum corpus. i. opꝰ tuū lucidum erit. ſi
oculus tuꝰ nequam fuerit etiam totū corpus tuum te-
nebroſum erit. Et h. apl's ad Roma. xj. ſi radix. i. inten
tio ſancta ⁊ rami ſancti. i. opa. Et tn̄ eſt notādum ꝙ in-
tentio bona nō excuſat maluꝫ opus. ꝟbi grā. Aliq̄s ra
pit illicite aliena vt inde fiat el'yna. ibi eſt intentio bo-
na ſꝫ tn̄ eſt malum opꝰ. Iꝺ dr̄. j. q. j. Non eſt putanda
el'yna ſi pauperi diſpēſet̄ qꝺ ex illicitꝭ rebꝫ acq̄rit̄. Et ſb
dit̄ ꝙ hac intentiōe male accipit. vt bn̄ diſpenſet. grauat̄
potiꝰ q̄ iuuet̄ ꝑ Gregorium. Ex his iam dictꝭ patet. ſic
radix nō pōt cognoſci an ſit bona vel mala niſi ex fructi
bus arboris. ſic nec intentio hominis pōt recte cogno-
ſci niſi ex opibꝫ. Iux̄ illꝺ Math. vij. Ex fructibꝫ eoꝝ co
gnoſcetis eos. iꝺ de intentōibꝫ occultꝭ nō eſt iudicādū.
Scd̄o in ꝟbis p̄miſſis hortat̄ nos ad xp̄i aduētꝰ expe- pars 2da.
ctatōꝫ. ibi. q̄aduſq̄ʒ adueniat dn̄s. Circa qꝺ notādum
qn̄ pius dn̄s terrenꝰ ad ppl'm ſuum eſt venturꝰ cū ma
gno deſiderio expectat̄ aduentꝰ eiꝰ nec timent hoīes cū
ad ipſos veniūt pij ꝓtectores. q̄s magꝭ pius q̄ dn̄s nr̄
ih̄s xp̄c. De q̄ Bern̄. q̄d inq̄t de tua pietate dicaꝫ dn̄e
ih̄u xp̄e q̄ nō minꝰ pctōrem ꝯuerſum diligis q̄ q̄ nūq̄
pctī maculam ꝯtrit h̄ inquaꝫ in mētem cuiuſlibet hoīs
adueniet q̄ eiꝰ aduētum cuꝫ deſiderio expectat. qꝛ dicit
Prouerb. viij. Delicie mee eſſe cū filijs hoīm. nec dꝫ hō
timē cum q̄ pius dn̄s cupit manere. ⁊ oēm doloreꝫ cor-
dis remouē. Iux̄ illud Anſ. i li. ꝓſa. ⁊ Orige. ſuꝑ Can̄.
q̄d humana fragilitas ꝑtimeſcit. cū eñ xp̄c mēti adue-
nit mox omne tormētum oīſq̄ʒ penalitas dulceſſit. ꝓ q̄
latiꝰ eſt ſciendū xp̄c venit in mentem cuiuſlibet deuoti
hominis. vt M ·
Uiuificator mortuoꝝ.
Iocundator tribulatoꝝ.
Emendator delictoꝝ.
Animator pugnatoꝝ.
Necator carnalium deſiderioꝝ.
Transformator animoꝝ.
Primo dico ꝙ xp̄c venit ad nos vt viuificator mortu
oꝝ. ⁊ hoc innuit p̄ma lr̄a hꝰ ꝟbi veniat q̄ eſt. v. ſignifi-
cās ꝙ xp̄c ꝑ ſuū aduētū viuificat aīas mortuas ī pctīs
nā pctm̄ mortale ī corde generatū mortificat ⁊ extiguit
oīa merita ⁊ oēs ꝟtutes formatas. iꝺ aſſimilat̄ cuidam
lactuce ſpōte creſcenti q̄ dr̄ capna de q̄ dic̄ Pli. ī ſpe. na.
ꝙ ſi in mare ꝓijciat̄. piſces q̄ in vicino ſunt ꝓtinꝰ mori-
unt̄. Mare aūt eſt cor humanū. Eſa. lvij. Impij cor q̄ſi
mare feruidū qꝺ q̄eſcē nō pōt. in qꝺ q̄dem cor ſi pctm̄
ingredit̄ oīa merita ⁊ ꝟtutes occidit Iaco. j. Pctm̄ cuꝫ N ·
ꝯſūmatū fuerit generat mortē. ſ. aīe. Et h̄ dr̄ mors ſpūa
lis q̄ q̄s morit̄ ꝑ pctm̄ mortale vt criminoſus. iij. q. iiij.
Ira. ⁊ de pe. di. iiij. d. ⁊ hec aſſimilat̄ colloq̄ntide. Prio
ꝓp̄t amaritudinē qꝛ colloq̄ntida ſm̄ Yſido. li. xvij. Eſt
herba amariſſima ꝓp̄t qꝺ legit̄. iiij. Regū. iiij. ꝙ fames
erat in t̄ra. ⁊ filij ꝓp̄haꝝ hitabant cū heliſeo. dixitq̄ʒ vnꝰ
de puerꝭ ſuis. pone ollā grandē ⁊ coq̄ pulmētum cū fi-
lijs ꝓp̄haꝝ. Egreſſus ē vnꝰ in agꝝ vt colligeret herbas
agreſtes inuenitq̄ʒ q̄ſi vitē agreſtem ⁊ collegit ex ea col-
loq̄ntidas agri. ⁊ impleuit palliū ſuū. ⁊ ꝯuerſus ꝯſcidit
in ollam pulmēti. ⁊ neſciebat q̄d eēt. infudit ḡ ſocijs vt
comederet. cūq̄ʒ guſtaſſent de coctōe. exclamauerūt dicē
tes. mors in olla vir dei. ex q̄ ꝑꝫ herbe illiꝰ amaritudo.
ſic etiam mors illa ſpūalis q̄ morit̄ aīa ꝑ pctm̄ eſt valde
amara. Iux̄ illud Iere. ij. ſcito ⁊ vide q̄ malū ⁊ amaꝝ ē
reliq̄ſſe dn̄m deū tuū. ⁊ nō eē timorē eiꝰ apud te. iꝺ pōt
exponi de ea illud. Ecci. xlj. O mors q̄ amara ē mēoria
tua. Scd̄o ꝓp̄t latitudinē. qꝛ colloq̄ntida ad modū vitꝭ
iux̄ terrā ramos ſuos expādit. Sic etiam mors ſpūalis
adeo late ſe expandit in viribꝫ ſuis vt pauci eā euadāt.
qꝛ ad Ro. iij. Peccauerūt oēs. ⁊ egent grā dei. ſi q̄s igr̄
ab hac morte voluerit viuificari neceſſe eſt xp̄m venire
⁊ mortuā aīaꝫ viuificare. ipſe eñ ad inſtar galline viui-
ficat aīam. Refert Ariſt. li. vj. aīaliū. Cū gallina cubat
ſuꝑ oua tūc poſt. x. dies generatōꝭ ꝯplet̄ pullus ſm̄ oēs
ꝑtes ſuas ⁊ tūc hꝫ maius caput toto corpe. ⁊ hꝫ caput
inclinatū ſuꝑ crus dextꝝ. ⁊ alas expāſas ſuꝑ caput ptꝰ
hoc rumpit̄ teſta die. viij. vel. x. ⁊ exeūt pulli iam viuifi
cati. Spūalit̄ gallīa gerit figurā xp̄i Math. xxiij. Quo-
tiēs volui ꝯgregare te ſic gallīa ꝯgregat pullos ſuos ſb
alis ſuis. ſic ei gallīa ē cā viuificatōis pulloꝝ. ſic deꝰ aīa
rū. qꝛ dic̄ Aug. in li. de nā. Inno. Due vite ſt̄. Una cor
pis. altera aīe. ſic vita corpis aīa. ſic vita ē aīe deꝰ. ⁊ q̄n̄
ſi aīa deſierit corpꝰ. morit̄ hō. ſic aīa morit̄ cū deſierit eā
deus. Idem aīa per pctm̄ p̄ntia xp̄i carens qui eſt vita

anime. merito dr̄ mortua. ideo dicit Dauid pſ. lxxxiij. de ꝯtu. ꝯuerſus. Glo. ab ira tua viuificabis nos in p̄n-
ti vita gr̄e. ⁊ in futuro vita glorie. ⁊ .j. Reg. ij. dixit bt̄a Anna dn̄s mortificat Glo. grām ſubtrahendo ⁊ viui-
ficat grām infundendo. niſi enī ipſe veniret ⁊ grām ſu-
am mortue anime nr̄e infunderet nequaq̄ viuificari poſ-
ſet. ſʒ qn̄ hec viuificatio fit recte ſicut poſt decē dies fit
p̄ma ꝯpletio pulli. ſic p̄ma formatio hoīs in vita ſpūali
fit p obſuatōꝫ .x. p̄ceptoꝝ ⁊ in ſignum iſti⁹. Cum q̄daꝫ
adoleſcens introgaret dn̄m Math. xix. Magiſter bo-
ne. q̄d faciam vt habeam vitaꝫ et̄naꝫ ait illi: Si vis in-
gredi ad vitam ſua mādata. q. d. Obſeruatio mādato-
rum opat̄ viuificatōꝫ animaꝝ. ſʒ tūc caput corpus exce-
dit. q: rō corpi dominat̄ vt. ſ. ꝙ homo nō ſit iaꝫ anima-
lis ſʒ ſpūalis. q: animalis homo n̄ pcipit ea q̄ ſunt ſpūs
dei. vt dicit Apl's. j. ad Chor. ij. Inclinari etiam tūc dꝫ
caput. i. mens nō ſolum p obedientiaꝫ. ſʒ etiaꝫ p humi-
litatē nō fictam ſʒ veraꝫ. ⁊ ſignificat̄ p hoc ꝙ pullus hꝫ
caput inclinatum ſup crus dextrū. q: p dextrum crus
vera humilitas deſignat̄. Et iō hoc dico q: ſm ſapien-
tem. Eſt q̄ ſe nequiter humiliat. Glo. vt magis homi-
nes decipiat. ⁊ interiora ei⁹ plena ſunt dolo ⁊ iniuſticia
Eccī. xix. Et iſte in ſiniſtraꝫ ptem caput mentis hꝫ in-
clinatum. ſʒ p alas intelligit̄ intellect⁹ ⁊ affectus p fideꝫ
⁊ dilectōꝫ. Et hee ſup caput. i. ſup naturalis rōnis cō-
paſſionem extendunt̄. vt incipiet iā homo creſcere mē-
tem ad celeſtia erigi. Iux̄ illud Apl'i ad Coll. iij. Si cō-
ſurrexiſtis. ſ. a morte ſpūali cum xp̄o. i. adiutorio xp̄i. q̄
ſurſum ſunt q̄rite. i. bona celeſtia deſiderate. vbi xp̄c ē
in dextera dei ſedēs que ſurſum ſunt ſapite nō que ſup
terram. mortui enī eſtis. ſ. peccato. ⁊ vita vr̄a abſcondi-
ta eſt cum xp̄o in deo. Cū aūt xp̄c apparuerit vita vr̄a
.i. q̄ eſt vita vr̄a. ſ. in mēte p grām. tunc ⁊ vos apparebi-
tis cum xp̄o in gloria. q. d. vita ſpūalis ⁊ beata que fuit
vobis p pctm̄ abſcondita veniente xp̄o vobis erit ma-
nifeſte exhibita. Scd̄o formatio ⁊ ꝯpletio pulli fit poſt
octo vel decem dies. q: tūc exijt viuificat⁹. ſic q̄ vult p-
fectus eſſe. ⁊ viuere oportꝫ vt ad obſuātiaꝫ legis moy-
ſi. i. ad decem p̄cepta addat noue legis ꝯſilia. iux̄ illud
Math. xix. Si vis pfectus eſſe. i. pfecte viuere. vade ⁊
vende omnia q̄ habes ⁊ da paupibꝫ. ⁊ alia ꝯſimilia que
in euangelio ꝯtinent̄. ſ. pauptas. Hec tn̄ ꝯſilia. ſ. pau-
ptas obedientia ⁊ caſtitas non ſunt de neceſſitate vite
ſpūalis. ſʒ de pfectōne iux̄ illud Math. xix. Non om̄es
cupiūt v̄bum iſtud. ſ. caſtitatis. iō dr̄ in canone. q̄ſq̄s.
xxiij. q. j. Conſilia euangelij nō ſunt in p̄cepto. ſʒ in ho-
minis arbitrio. Et ibidem ca. Quod p̄cipit̄. Conſiliuꝫ
eſt volūtatis p̄ceptum. Et dr̄ notant̄ ad pfectōem no-
ue legis ꝯpetit octenari⁹ numerus ꝓpter octauum diē
reſurrectōis xp̄i. ſ. dominicaꝫ quaꝫ celebram⁹ deſignat.
Vel ꝓpt̄ etatem reſurrectōis nr̄e quam expectam⁹ in q̄
rupta teſta oui. ſ. finita hac vita corpali mortali q̄ſi pul-
li viuificati exhibim⁹ de hac valle lacrimaꝝ ⁊ erūna. ⁊ ſic
int̄dum rupta teſta oui exeunt gemelli quoꝝ vnus eſt
maior. alter minor. ſic etiaꝫ tūc exhibim⁹ gemelli. i. in ani-
ma ⁊ corpe glorificati. erit tn̄ gemellus vn⁹ maior. q: ma-
ior erit gloria anime q̄ꝫ corpis vt dicit Anſ. li. iiij. c. xcij.
Et addit vel ad pfectōꝫ euāgelij ꝯpetit additio nume-
ri denarij. q: ꝓpt̄ obſuantiam decalogi neceſſaria ſunt
ſeptem ſacramēta noue legis cum fide trinitat̄. ⁊ ſeptē
dona ſpūſſancti cum tribꝫ v̄tutibꝫ theologicis. ſeptem
enī ⁊ tria denarium numeꝝ ꝯſtituūt. Poſtq̄ꝫ rupta te-
ſta timoris vel amoris vite corruptibilis exeūt gemelli
.i. tam carne q̄ꝫ ſpū in vita ſpūali pfecti. licet in reginis
vite. ⁊ etiam in dulcedine celeſtis ꝯuerſatōis ſpūs car-
nem excedat plus enī cupit ſpūs q̄ꝫ poſſit corpus ferre
vel q: plus pcipit ſpūs in dulcedine q̄ꝫ corp⁹ ſuſtineat
de labore. Hec ille. Ecce hāc vitaꝫ ſpūalē efficit xp̄c cū
ad nos venerit p ſua .x. p̄cepta ⁊c. Iō om̄is hō q̄ mor-
tu⁹ eſt p pctm̄ aduocet dn̄m ihm dicēs illud Apoc. vlt.

Veni domine ihu. Glo. viuifica animaꝫ meaꝫ p pctm̄
mortificatam vt h̄ valeam viuere in gr̄a. ⁊ in futuro in
eterna gloria. Scd̄o xp̄c venit ad nos vt emendator de- D
lictoꝝ. ⁊ hoc ſignificat ſecūda lr̄a. ſ. e. Ideo xp̄c p̄mo ſi-
milat̄ ſoli. q: ſicut ſol hꝫ v̄tutem purgatiuaꝫ eo ꝙ tene-
bras fugat ⁊ fetorem ꝯſumit. ſic xp̄c p ſuum aduentuꝫ
in animas nr̄as purgat tenebras ignorantie ⁊ fetorem
pctōꝝ. ſicut teſtat̄ Apl'us ad Heb. j. Purgatōꝫ pctōꝝ
faciens. Et idem ad Titum. ij. Expectantes inq̄t bo-
naꝫ ſpem. ⁊ aduētum glorie magni dei ⁊ ſaluatoris nr̄i
ihu xp̄i q̄ dedit ſemetip̄m p nob vt nos r̄dimēt ab om-
ni iniq̄tate. ſ. originali ſi actuali. ⁊ mundaret ſibi pplm
acceptabilem. Secundo aſſimilat̄ flori. q: dum in eſta-
te vitis floret tūc odor florentis vitis omne venenum
de vinea expellit. quia ea florente fugiūt ſerpētes ⁊ bu-
fones. vt dicit Phil'. in ſpe. natu. Moral'. Vinea eſt fi-
delis anima. Iux̄ illud Can̄. viij. Vinea inq̄t deus co-
ram me eſt. vitis vinee huius eſt xp̄c qui dicit Ioh. xv.
Ego ſum vitis vera. Iſta igit̄ vitis cum p ſuam chari-
tatem floruit in anima. tunc ſerpentes detractōis ⁊ in-
uidie. ⁊ bufones auaricie fugiūt. quia odorem ſue cha-
ritatis ſuſtinere non poſſunt quomō enī in anima in-
uidia pōt eſſe quaꝫ tunc inhabitat charitas. ⁊ quō ibi
manebit auaricia vbi iaꝫ regnat pietas. certe nullo mō
q: dicit ꝓſper de vita ꝯtemp. charitas eſt v̄tutum vi-
ta. ipſa etiam eſt mors vicioꝝ. Sicut enī fluit cera a fa- R
cie ignis ſic vicia a facie charitatis. Cui ꝯſonat Grego.
Mentē quam inhabitat charitas ſupbia nō inflat. in-
uidia nō deuaſtat. auaricia nō excecat. ira non infeſtat.
accidia nō vexat. luxuria nō inq̄nat. Tercio aſſimilat̄
diptamo ꝓprie goltvurtz vel pfeffer kraut. q: hꝫ v̄tutē
veneni ꝯſumptiuam. Sagittaꝝ excuſſiuam ⁊ ptus ex-
pulſiuam. dic̄ enī Baſili⁹ ⁊ Amb. in examerō diptami
herbe. ceruę p̄niti⁹ ꝓdierūt. naꝫ eaꝫ mādicāt vt facili⁹
pariāt. ⁊ ſagitta pcuſſe diptamū comedūt q̄ ferꝝ i vul-
nere delictū excutiūt. ſic xp̄c veniēs in aīaꝫ p ſuaꝫ grām
ꝯſumit venenū auaricie qd̄ de ſua frigiditate cordis ca-
lorē. i. charitatē extinguit. Educit ptum. i. expellit luxu-
rie pctm̄ q̄ pt⁹ ꝯcipit̄ ex ope luxurie. excutitq: ferrum. i.
duritiem ſupbie. q: nō vult hitare cū his pctis Sap̄. j.
In maliuolaꝫ aīaꝫ nō intrabit ſapīa nec hitabit in cor-
de ſr̄dito pctis. Quarto xp̄c aſſimilat̄ cedro c⁹ odor fu-
gat ſerpentes ⁊ inficit v̄mes. q̄d p v̄mes niſi cogitatō-
nes p̄ue deſignant̄ q̄s xp̄c veniēs in aīaꝫ inficit qn̄ ni-
ſi bona de ſeipo cogitare facit. iux̄ illud Sap̄. Cogitatō
illi⁹ apud altiſſimū. Tercio xp̄c venit in aīaꝫ cuiuſlibet S
deuoti vt necator carnalium deſiderioꝝ. ⁊ hoc intelligi-
tur in tercia lr̄a n. Pro quo notandum videm⁹ ad expi-
entiam ꝙ int̄dum a terra ſurgit q̄dam nebula ſʒ ſol ve-
niens ſuo ſplendore reprimit atꝫ necat. interdum ſur-
ſum eam trahit. aliquando v̄o deprimit dum enī a ſole
tracta totaliter ſurſum monet̄ in materiaꝫ cedit nubis
⁊ pluuiam p̄ſagit. ſi v̄o a ſole totalit̄ repcuſſa deorſum
cadit in ſuum redit originem. ⁊ euaneſcit. ⁊ ſic purgato
aere p̄ſagit ſerenitatem vt dic̄ Beda. Mora. loquēdo.
Nebula a terra ſurgens eſt deſideriū luxurioſum a car-
ne veniens ⁊ valde ꝯgrue deſideriū carnis aut ꝯcupīa
aſſimilat̄ nebule ſm Anſ. li. j. ſilitudi. c. xviij. Primo
q: nebula eſt ex corrupt̄ vaporibꝫ r̄ſoluta. Nebula enī
ſm ph'm eſt imp̄ſſio ex reſolutiōe nubium generata in
pluuiam reſoluta. vapores enī reſoluti ⁊ p ſingulas ae-
ris ptes diſperſi nebulam faciunt. ⁊ quando tales va-
pores ſunt corrupti tunc peſſima nebula generatur. ſic
corruptis colloquijs ⁊ aſpectibꝫ generat̄ concupiſcen-
tia inordinata q̄ corp⁹ incendit̄. ⁊ inficit̄ de colloquijs.
Dicit enī poeta. Corrūpūt bonos mores colloq̄a p̄ua.
De aſpectibꝫ refert autor troyane hyſto. li. iiij. dicens.
Quodam tpe Paris a troya prexit in greciaꝫ exionam
ſororem pr̄is ſui parni a thelomone rege vt capet. venit
ꝙ in inſulā dictam thitarea in q̄ fuit templū Veneris

mire pulcritudinis ⁊ plenum diuitijs. in quod quidem
Paris pulcerrim⁹ cum Helena pulcerrima conuenit
quam cũ vidiſſet facie veneris accenſus in veneris tẽ
plo fluctuat anxioſe ⁊ diligent̃ in Helenam ipſi⁹ defi
gẽs intuitũ. Gaudebat eñ ſuos radios viſuales viſua
lib⁹ radijs ꝯmiſceri. Extũc helena paridi ſagacib⁹ ma
chinis ſeipſaȝ offerre ꝓcurauit vt ſic ipm̃ afflictũ amo
ris incendio magis affligeret ⁊ ei⁹ amoris vehemẽtiaȝ
in amoris augmẽtũ extolleret. idcirco eadẽ nocte paris
templũ vener̃ depꝺauit helenaȝ abducẽdo. Ad quaȝ
paris ſic inq̇t. Putaſne me regẽ dignitatẽ tuã velle libi
dinoſo cultu fedare. ȝ q̇d accidit. paris poſtea helenaȝ
ſtuauit adulteraȝ ob quam caȝ plures reges. ⁊ p̃ncipes
aliiq̃ȝ nobiles añ troiaȝ fuerũt interfecti. Ecce ꝙ a corru
pt̃ ꝯſpectib⁹ generat̃ ꝯcupiſcẽtia inflamata. iõ ait Job
xxxj. Pepegi fedus cũ oculis meis ne cogitarẽ malum
de muliere ne ꝑ aſpectũ incederem in delectatõȝ. Secũ
do ſic̃ nebula eſt floꝝ graminũ vineaꝝq̃ȝ corruptiua ſic
mala ꝯcupiã corrũpit flores bonaꝝ cogitationũ grami
na affectionũ ⁊ vineaꝝ. i. pn̄ie fruct⁹. iõ dic̃ be. Greg. in
mora. Exq̃ luxuria mentẽ ſemel occupauerit alic⁹ vix
eaȝ bona deſideria cogitare ꝑmittit. ſunt eñ viſcoſa de
ſideria. q: ex ſuggeſtione orit̃ cogitatio. ex cogitatõe affe
ctio. ex affectõe delectatõ. ex delectatõe ꝯſenſus. ex ꝯſen
ſu oꝑatio. ex oꝑatõe ꝯſuetudo. ex ꝯſuetudine deſꝑatõ.
ex deſꝑatõe pct̃i defenſio. ex pct̃i defenſiõe gloriatio. ex
gloriatione damnatio. Tercio ſicut nebula eſt multaꝝ
egritudinũ inductiua. ſic ex inordinata luxurie ꝯcupiã
multa oriunt̃ vicia q̃ ſunt egritudĩes aĩe. nã ſm̃ Greg.
Filie luxurie ſunt cecitas mẽtis. q: rõ in ea oĩno abſor
bet̃. Incõſideratio. ſ. mort̃ vel inferni. incõſtantia. ſ.
cogitãdũ. nũc iſtud ⁊ nũc illud. Amor. ſ. q̃ aliq̇s deſide
rat longã vitam vt expleat volũtatẽ ſuam. Precipita
tio. ſ. q̃ aliq̇s ſe ad peccãdum exponẽs ſe etiam aliq̇ñ ex
ponit ꝑiculo vt luxuriaȝ expleat. Odiũ dei qõ fit q: de
us abſtrahit ſe ab eis ⁊ punit eos q̃ ſequunt̃ carnis de
licias ad q̃s inclinauit luxuria. Vltimũ eſt pn̄tis affe
ctus ſeculi q̃ eſt diffidentia venie ⁊ gr̃e ꝯſeq̃nde. Quar
to ſic̃ nebula eſt itineꝝ tardatiua. ſic ꝯcupiã carnis ho
mĩes ad eť naȝ patriam feſtinãtes aut retardat. aut to
talit̃ impedit. q: dic̃ apl̃s. j. ad Chor̃. vj. Nolite errare
frẽs qm̃ neq̃ȝ fornicarij. neq̃ȝ adulteri. neq̃ȝ mali regnuȝ
dei poſſidebũt. aut ſaltem tardiores reddit dũ ſibi non
reſiſtit̃. q: ſine pctõ ſaltẽ veniali ꝯcupiã carnis vix aut
nunq̃ȝ hr̃ quo. ſ. veniali pctõ feruor charitat̃ amittit̃ ⁊
via ad patriam retardat̃. vt dicit Anſ. vbi ſuꝑ. Si eñ
nebula carnalium deſiderioꝝ dȝ repmi ⁊ necari neceſſe
eſt vt ver⁹ ſol iuſticie ad nos veniat vt ꝯcupiẽ motus
ſurſum ad rõem refrenent̃. q: tũc tranſeunt in materiã
v̇tutis. ⁊ non culpam generãt. ȝ poti⁹ pluuiam diuine
gr̃e in anima augmẽtãt. vel ſi ꝑ ſolem. ſ. xp̃m vel rõem
ꝯcupiẽ motib⁹ reſiſtit̃ in p̃ncipio tũc q: ipſa ꝯcupiẽ ca
ligo deorſum pulſa penit⁹ euellit̃ ⁊ poſt hec anima ſere
nior repit̃. Et hoc ꝓbat Tho. in apiario. c. lxxxv. Erat
q̃dam puella in brabantie ꝑtib⁹ int̃ ꝓceres generoſa q̃
in amorem cuiuſdaȝ iuuenis ꝑ multos annos mirũ in
modũ demonũ ſtimulabat̃ inſultu. Hec cũ ipſa freq̃n
ter cũ lacrimis multas in ꝯfeſſione dyabolicas inſidias
aꝑiret. ꝯſultũq̃ȝ fuit ei ſũmope vt caueret ne nutu aut
v̇bo iuueni temptatõis occaſio p̄beret̃ ⁊ paruit illa vt
p̄monebat̃. cumq̃ȝ adeo grauit̃ temptaret̃ vt ſomni ci
biq̃ȝ ꝑderet appetitũ. Accidit nocte q̃dam vt tanto de
monũ agitaret̃ impulſu ꝙ ſuꝑueniente aurora ſurgere
cogitaret. ⁊ clam adire iuuenẽ q̃ morabat̃ in vicino. nec
mora. vbi ſurgit oculos apperuit vidit xp̃m q̃ſi plagis
recẽtib⁹ crucifixũ leto ſmone dicentẽ me diligas q̃ ſum
formoſus. bon⁹. dulcis. ⁊ generoſus. hec vt dixit repẽ
te diſparuit. ⁊ puellam in omni pace ⁊ gaudio ⁊ gr̃iarũ
actione ab omni temptatõe liberam reliq̇t. Ecce aduẽ
t⁹ veri ſolis xp̃i carnales ꝯcupiãs velut nebulas in aĩa
hominis ortas. necat ⁊ repellit animam ſerenam facit.
Quarto venit xp̃c ad nr̃as mẽtes vt iocũdator turba
toꝝ. Ipſe eñ iocũdas ⁊ letas facit animas ad q̃s veni
re dignat̃. hoc denotat q̃rta lr̃a i. ideo xp̃c aſſimilat̃ lu
ci. q: lux duȝ orit̃ vt dicit Aug. Tenebras expellit. me
roreſq̃ȝ diſſoluit. inſidias ꝑdit. ſecuritatem parit. oẽm
ſpem letam iocũdãq̃ȝ inducit. Quid ſpũaliter certe niſi
xp̃c intelligit̃. q̃ dic̃ Joh. viij. Ego ſum lux mũdi. h in
quam dñ orit̃ in nobis ꝑ lumen ſue gr̃e mox expellant̃
tenebre ignorãtie. meroreſq̃ȝ diſſoluunt̃ pn̄tis triſticie ⁊
miſerie demonũ ꝑdunt̃ inſidie. ⁊ omnis inducit̃ ſecuri
tas ⁊ ſerenitas. iocũditaſq̃ȝ leticie. iõ dicit Anſ. in ſmo
ne. O infinitũ refrigeriũ ⁊ imenſum qõ mihi ꝑ tuũ mi
ihu ingruit. influitq̃ȝ aduentũ. Cui alludit Euſebi⁹ in
ſmone. O q̃nta iocunditas refrigerij ⁊ dulcoris ex ad
uentu ꝓuenit nr̃i dulciſſimi ſaluatoris. Legit̃ nãq̃ȝ ꝙ
deuota quedaȝ dñã circa infantiaȝ dñi ſpecialit̃ afficie
bat̃ que rogauit dñm vt oſtẽderet ei facieȝ puericie ſue
Poſt aliquos dies in eccliã ſola morari cepit. Cui aſti
tit puer pulcerrim⁹ querens ab ea ſi ſciret. Aue maria.
Et illa dicẽte vſq̃ȝ adhuc. benedict⁹ fruct⁹ ventris tui.
Ait puer ego ſum. ſtatiq̃ȝ diſparuit. illa iubilando cla
mauit. reuertere lumẽ. redi puer dulciſſime. ⁊ ꝑ. xxx. di
es clamoribus non ceſſauit. ⁊ die triceſima venit ihe
ſus dicẽs. ecce vocatus venio ad te. ȝ ⁊ tu veni mecuȝ
ĩ regnũ pr̃is mei. Et his dictis ſtatĩ femina iubilãs ex
pirauit. ecce ꝙ aduenĩẽs xp̃c triſticiã in iocũditatẽ cõ
uertit. vñ bñ dr̃. aduenire vt iocũdator turbatoꝝ. Quĩ
to ip̃e veĩt vt aĩator pugnatoꝝ. ⁊ hoc figurat. v. ſ. lr̃a a.
Pro q̃ notandũ q̃ diu hõ eſt in pn̄ti vita tenet̃ pugna X.
re ꝯ dyaboli malignitatẽ. ꝯ ꝓpriaȝ infirmitatẽ. ꝯ vicioꝝ
naſcentiũ ꝑplexitatẽ. Primo ꝯ dyaboli malignitatẽ de
q̃ dic̃ Aug. li. ſolilo. c. xv. Tetẽdit laq̃os añ pedes meoſ
infinitos. ⁊ oẽs vias meas ĩpleuit decipulis ad capien
daȝ aĩaȝ. ⁊ q̇s effugiet laq̃os. Poſuit eñ in v̇bo. in ope
⁊ ĩ omĩ via mea. ⁊ iõ eſt pugnãdũ ꝯ ipm̃. iux̃ illud Job
vij. ſm̃ vnã lr̃aȝ. Tẽptatio eſt vita hoĩs ſuꝑ terrã. Suꝑ
q̃ dic̃ Greg. Quid tẽptatõis noĩe niſi pug̃ ꝯ malignos
ſpiritus exp̃mit̃. ergo vita hominis tẽptatõ eſt quia dũ
quis contra malignoꝝ ſpirituũ inſidias vigilat in bel
loꝝ pugna proiectus. proculdubio ſe defendat. Secũ
do pugnandum eſt contra ꝓpriam infirmitatem ſcilicȝ
carnem. quia illa tradet ſpiritum in poteſtatem demo
num. ſicut figuratum eſt Judicum. xvj. vbi legit̃ ꝙ da
lida totiens ſampſonem temptauit. ⁊ moleſtauit ꝙ ab
eo ſeptem crines extorſit. quibus ꝑditis amiſit omnes
vires. ſicq̃ȝ tradidit ipſum in man⁹ philiſtinoꝝ q̃ exce
catum ad carcerem deduxerunt. Mora. Dalida inter
pretatur paupercula. ⁊ ſignificat carnẽ humanam que
ſampſonem qui ſignificat ſpm̃ decipit ⁊ ipſum in po
teſtatem demonuȝ. qui ſignificantur per philiſtim tra
dit. Ideo dicit Yſidorus de ſum. bo. Nequaq̃ȝ tibi ca
ro ad libitum dominetur mors noſtra ꝑ feneſtras in
greditur niſi rationis freno caro ab illicitis reſtringat̃.
Tercio pugnandum eſt contra viciorum naſcentium
perplexitatem quia penitens anima dum vnum vici
um amputare conatur in alterius vicij perplexitatem
inducitur. ⁊ principaliter pugnandum eſt contra vici
um gule. Quia dicit Criſ. ſuꝑ Math. In pugna chri
ſti. primo circa gulam pugnetur. quia ſi hoc vicium re
frenetur ⁊ fruſtra circa alia laboratur. Et q: cõtra hos R.
tres hoſtes ſeuiſſimos oportet nos pugnare neceſſario
videtur nos chriſtus quotidie animare. ⁊ hoc figurat̃.
ij. Paral̃. xxxij. Vbi legit̃ rex aſſirioꝝ Sennacherib
ingreſſus eſt in iudeã. ⁊ obſedit ciuitates munitas. qõ
cũ audiſſet Ezechias conſtituit p̃ncipes bellatoꝝ in ex
ercitu. ⁊ vocauit vniuerſos in platea porte ciuitatis. ⁊
locut⁹ eſt viriliter agite ⁊ ꝯfortamini nolite timẽ nec ti
meat̃ regẽ aſſirioꝝ. ⁊ vniuerſaȝ multitudinẽ q̃ cũ eo ẽ.
multo eñ plẽs ſt̃ nobiſcũ q̃ȝ cũ illis Spũalit̃ Sẽnach

erib interpretat̃ tollens deſerta.⁊ ſignificat dyabolum
q̇ tollit omnes q̇ a deo deſerunt̃.ſ.omnes finaliter ma-
los.qꝛ ipſe rex aſſirioꝝ ꝑ quem intelligunt̃ mali. nec tñ
in hoc ꝯtentat̃.ſꝫ iudeam ingredit̃ q̇ interp̃tat̃ ꝯfitens.
⁊ ſignificat eccłiaꝫ catholicam.ſ. ꝯgregatõꝫ fidelium. ⁊
ibi obſidet ciuitates munitas.ꝑ quas ſignificat̃ anime
fidelium q̃s etiam nitit̃ ſibi ſubiugare. ſicut p̃dixit da-
uid pſ̃.xlj.Abſoꝛbebit fluuiũ.qꝺ exponit Greg.xxxiij.
moꝛa.vij.ca.Omnes infideles q̇ poſt hãc vitam deflu-
unt ad infinita.ſic̃ fluuiꝰ deſcendunt. ⁊ hꝫ fiduciam ꝙ
ioꝛdanis ĩtrabit vias eiꝰ. Joꝛdanis in quo xp̃c baptiza-
tus eſt ſignificat oĩes xp̃ianos baptizatos hos oĩes
temptat decipere ⁊ expugnare.ſꝫ xp̃c verus ezechias cõ-
ſtituit p̃ncipes bellatoꝝ ⁊ hi ſunt p̃lati.⁊ hi pugnãt nõ
armis ſꝫ oꝛonibꝰ ꝯ̃ demones exemplo moyſi Exo.xvij.
⁊ hos animat ⁊ ꝯfoꝛtat cũ alio pplo xp̃iano ad pugnã-
dum dicens.Eſtote foꝛtes in bello ⁊ pugnate cum an-
tiquo ſerpente ⁊ accipietꝭ regnum eternum.Et dic̃ illꝺ
Ezechie. Nolite timere.q.d. qꝛ ego vobiſcum ſum ſic̃
ꝓmiſi Math.vl.vſqꝫ ad ꝯſumatõꝫ ſeculi ne timeatꝭ re-
gem aſſirioꝝ ⁊ vniuerſam multitudinem.i.demonuꝫ.
qꝛ eius ptãs ſub ptãte mea eſt.nec põt vobis tantũ no-
cere q̃ntum vult.vt dicit Augꝰ.ſup pſ̃. Nec timeatis
vniuerſam multitudinem q̇ cum eo eſt.ꝑ quos intelli-
gunt̃ demones vel peccata qꝛ plures ſunt angeli q̃ de-
mones q̇ ꝓtegũt vos ⁊ cuſtodiũt.pſ̃.xc. Angelis ſuis
mãdauit̃ de te.Ecce ꝙ xp̃c venit ad nos vt animatoꝛ
Z pugnatoꝝ.Sexto ⁊ vltimo venit vt trãſformatoꝛ aĩoꝝ
⁊ hec ꝯcludit vltima lr̃a t. Circa hoc notandũ ſm anſ̃.
anima eſt foꝛmata ⁊ creata ad imaginem dei.qꝛ ſicut di-
cit. Fateoꝛ inquit domine. ⁊ gr̃as ago qꝛ me creaſti ad
imaginem tuam vt ſim memoꝛ tui.i. te cogitem ⁊ dili-
gam te.te intelligam ⁊ cognoſcam.Sed culpa oꝛigina-
lis heu ⁊ actualis eam turpiter defoꝛmauit.vnde bene
dicit̃ ad ipſaꝫ illud v̄bum Hugo.in ſolilo.de arra ani-
me.Tam vilis ⁊ turpis eſt ꝙ ſponſi xp̃i amplexibꝰ am-
plius digna non eſt.Aſſimulat̃ enĩ culpa cuidam dee q̇
dicebat̃ ſirtis.De qua venerabilis Boet.li.iiij.metro.
iiij. Scribit in hunc ſenſum. vlixes poſt bellum troia-
num cum rediens ad ꝓpria diu in mari oberraſſet ad
quandam inſulam ꝑuenit quam inhabitabat quedaꝫ
dea nomine ſirtis vel thirie filia ſolis que ꝑ potationes
⁊ gramina conſueuit hoſpites ſuos in diuerſas beſtias
commutare que etiam ſocios vlixis cum ad eam ꝑue-
nerant ꝑ ſuas potationes in diuerſas beſtias tranſfoꝛ-
mauit.De hoc etiam ſcribit Vincentius in ſpeculo hi-
ſtoꝛiali li.ij.ca.cxv.de tranſfoꝛmatis dicens. Scribunt̃
enim quedaꝫ monſtruoſe hominum tranſfoꝛmatiões
⁊ ꝯmutationes in beſtias.ſicut de illa magna famoſiſſi-
ma ſirte que ſocios vlixis mutaſſe fertur in beſtias.⁊ de
archadibus qui ſoꝛte ducti tranſnatabant quoddam
ſtagnum.⁊ ibi conuertebant̃ in lupos.Et ibidem alle-
gat Soli.in li.de mira.mundi.qui dicit. Neutri vt ac-
cepimꝰ eſtatis tempibꝰ.in lupos transfigurant̃. Dein-
de ſpacio pacto quod huic ſoꝛti attribuẽdum eſt in pri-
ſtinam faciem ꝯuertunt̃.Sed beatus Aug.xviij.li.de
ciui.dei dicit ꝙ ſpecie tantũ que a vero deo facta ſunt ⁊
creata ꝯmutant̃ ne videant̃ ſibi eſſe quod ſunt. Et pꝛo-
inde ꝙ homines ꝑ ſacrificium archadis mutati fuiſſe
in lupos.⁊ ꝙ carminibꝰ ſirte ſocios mutauit vlixis ſm
hunc modum mihi potuiſſe videt̃ fieri.ſ.ſm ſpẽm ſi tñ
factum eſt.Idẽ de ſpiritu ⁊ anima ſic inquit. Dicit enĩ
humana opinio quadam arte mulieꝝ ⁊ poteſtate de-
monum homines poſſe conuerti in lupos vel iumenta
queqꝫ neceſſaria poꝛtare.⁊ poſt pacta opera iterum re-
dire ad ſe.nec fieri in eis vitam beſtialem ſed rationalẽ
humanamqꝫ ſeruari.Solutio.hoc eſt ſic intelligendũ.
ꝙ demones naturas nõ creant ſed aliquod tale faciũt
vt videant̃ eſſe quod non ſunt.nulla enĩ arte vel pote-
ſtate nedum animus ſꝫ nec coꝛpus quidam aliqua ra-
tione in membꝛa vel lineamenta beſtialia veraciter con-
uertere pñt. Hec Aug. Ideo moraliter debet intelligi
vlixes que dicit̃ a bolon quod eſt totum.⁊ xenon pere-
grinus quaſi totus peregrinus ſignificat quẽlibet ho-
minem q̇ velut ꝑegrinus nauigat in mari huiꝰ mundi
vt dicere poſſit.pſ̃.xxxviij.Aduena ego ſum apud te ⁊
ꝑegrinus.qꝛ non habemus hic manentem ciuitatem.
ſꝫ futuram inq̃rimus Ad heb.xiij.Socij hominũ ſunt
ſpũs ⁊ anime que ducunt illos ſemꝑ ad optima. qꝛ rõ
ſemꝑ dep̃cat̃ ad optima Eth.j.Sꝫ ꝯtingit multotiens
ꝙ culpa vł dyabolus tranſfoꝛmat animas.turpem eis
foꝛmam non ſm veritatem ſꝫ ſm ſimilitudinem eis in-
ferẽdo.iux̃ illud pſ̃.xlviij. Homo cũ in honoꝛe eẽt nõ
intellexit ꝯparatus eſt iumẽtis inſipientibꝰ ⁊ ſimilis fa-
ctus eſt illis.Sup quo dicit Nico.de lyra. Subtracto
honoꝛe dei imaginis nihil differt homo a brutis. ſicut
factum fuit de Nabuchodonoſoꝛ de quo ſup̃.dñica
j.in aduentu ſmo.j.a.g.qꝛ nõ coꝛꝑaliter ſꝫ mẽtaliter dr̃
ꝯuerſus ĩ beſtiã. de hoc dic̃ Amb.xxiij.q.v.c.amittũt
§.hinc eſt. Notanduꝫ cũ nabuchodono. ſuꝑbiens in
coꝛde ſuo dicens. nõne hec eſt ciuitas magna babilon
quam edificaui in domum regni. ſtatim ĩmutauit deꝰ
rationabilem mentem eius ⁊ induit eum ferina beſtia-
litate vt ab hominibꝰ fugiens cum beſtijs viueret. Et
dicunt aliq̇ hmõi tranſfoꝛmatõꝫ eſſe factam anima re-
manẽte. Alij dicunt ꝙ hmõi tranſfoꝛmatio nõ ſit poſ-
ſibilis ſm rem.qꝛ ſm ꝯmentatoꝛem impoſſibile eſt du-
as vel plures eſſentiales foꝛmas eſſe in eodem ſuppoſi-
to.ſꝫ ſm quandam apparitõeꝫ fantaſticã. Et dicunt ꝙ
nõ videt̃ rõnabile qꝺ nabuch.tranſtulit ſe ad iumenta
comedendo fenũ.niſi q̃dam inani apparitiõe fantaſti-
ca agitatꝰ ſeip̃m reputabat beſtiam ⁊ iumẽtum.ꝓpť qꝺ
ꝯſoꝛtio hoĩm ꝓuatꝰ eſt.⁊ cũ feris hitabat. Hec ex glo.
ſup Boe.li.⁊ metro alleg.ſꝫ eſt valde notabile ꝙ idem
addit Numeri.j.Deꝰ archadis.i.mercurij miſc̄oꝛdia mo-
tus dedit vlixi q̇ fuit p̃nceps int̃ ſocios quẽdam floꝛeꝫ
albũ ꝑ quẽ ip̃am trãſfoꝛmatõꝫ euaſit.Quid ꝑ deũ mer-
curij certe deꝰ p̃r intelligit̃ q̇ dedit nobis ꝑegrinis h̄ in
terris floꝛẽ album.ꝑ quem intellige xp̃m q̇ dr̃ flos cam-
pi Can.ij.Et albꝰ rõne innocẽtie qꝛ petm̃ nõ fecit.Eſa.
liij.⁊.j.Pet.ij. Hic inquam flos ſi venerit ꝑ ſuũ bñdi-
ctum aduentũ in coꝛ nr̃m tũc incipiemꝰ eũ intelligere.⁊
ꝑ talẽ ipſiꝰ dilectõꝫ trãſfoꝛmat ipſaꝫ animam in potem
pulcritudinẽ ⁊ decoꝛẽ.iux̃ illud poete ſic trãſfoꝛmat̃ coꝛ
amãtꝭ in id qꝺ amat̃.tunc põt dicẽ homo ad quẽ venit
xp̃c.illud hugo in ſolilo.de arra aĩe. O q̃ſuauis ⁊ deco-
ra es facta aĩa mea q̇d tibi tantꝰ ⁊ talis oꝛnatꝰ voluit ni-
ſi qꝛ idem ipſe q̇ te induit ſpõſam ſuo thalamo p̃ꝑauit.

¶ De eadem dominica Sermo.

VEniat dilectus meus in
hoꝛtum meũ vt comedat fructꝰ pomoꝝ ſuoꝝ.
Cañ.v. Reges terreni alicꝰ regni ꝯſueuerũt
hr̃e diſtinctas manſiones atꝫ mẽſas.cũ aũt reges volue-
rint hr̃e leticias ſpãles inuitãt r̃ginas ad ſuas manſiões
atꝫ mẽſas.⁊ ecõtra ſic faciũt regine.hoc figuratũ eſt he-
ſter.j.vbi legit̃ ꝙ ĩ illo grãdi ꝯuiuio qꝺ aſſuerꝰ ꝑauerat
cũctꝭ p̃ncipibꝰ ⁊ puerꝭ ſuis. Seoꝛſum hñit mẽſaꝫ rex.⁊
ſeoꝛſum regina.qꝛ rex fecit cũ ſuis ĩ oꝛto q̇ regio cultu ⁊
manu ꝯſitꝰ erat. Regina aũt vaſchij fecit ꝯuiuiũ feĩaꝝ
ſeoꝛſuꝫ vbi rex aſſuerꝰ manẽ ꝯſueuerat.⁊ ſeq̇t̃.ꝙ die ſe-
ptimo rex cũ eẽt hilarioꝛ miſit ꝓ regina vaſchi vt veni-
ret ad ꝯuiuiũ vt oñderet cũctꝭ pplis ⁊ p̃ncipibꝰ pulcri-
tudinẽ illiꝰ. Erat enĩ pulcra valde. Ex q̇ patꝫ ꝓpoſitum.
Sp̃ualit̃ aſſuerꝰ intp̃tat̃ beatitudo ⁊ ſignificat xp̃m q̇ ẽ
btitudo oĩm electoꝝ ⁊ rex r̃gũ ⁊ dñs dñantiũ. Apo.xix.
ſꝫ ꝑ vaſchij reginã intelligunt̃ aĩe fideliũ ⁊ deuotoꝝ de
q̇bꝰ Cañ.vj. Sexagita ſunt regine ſup quo dic̃ Greg.